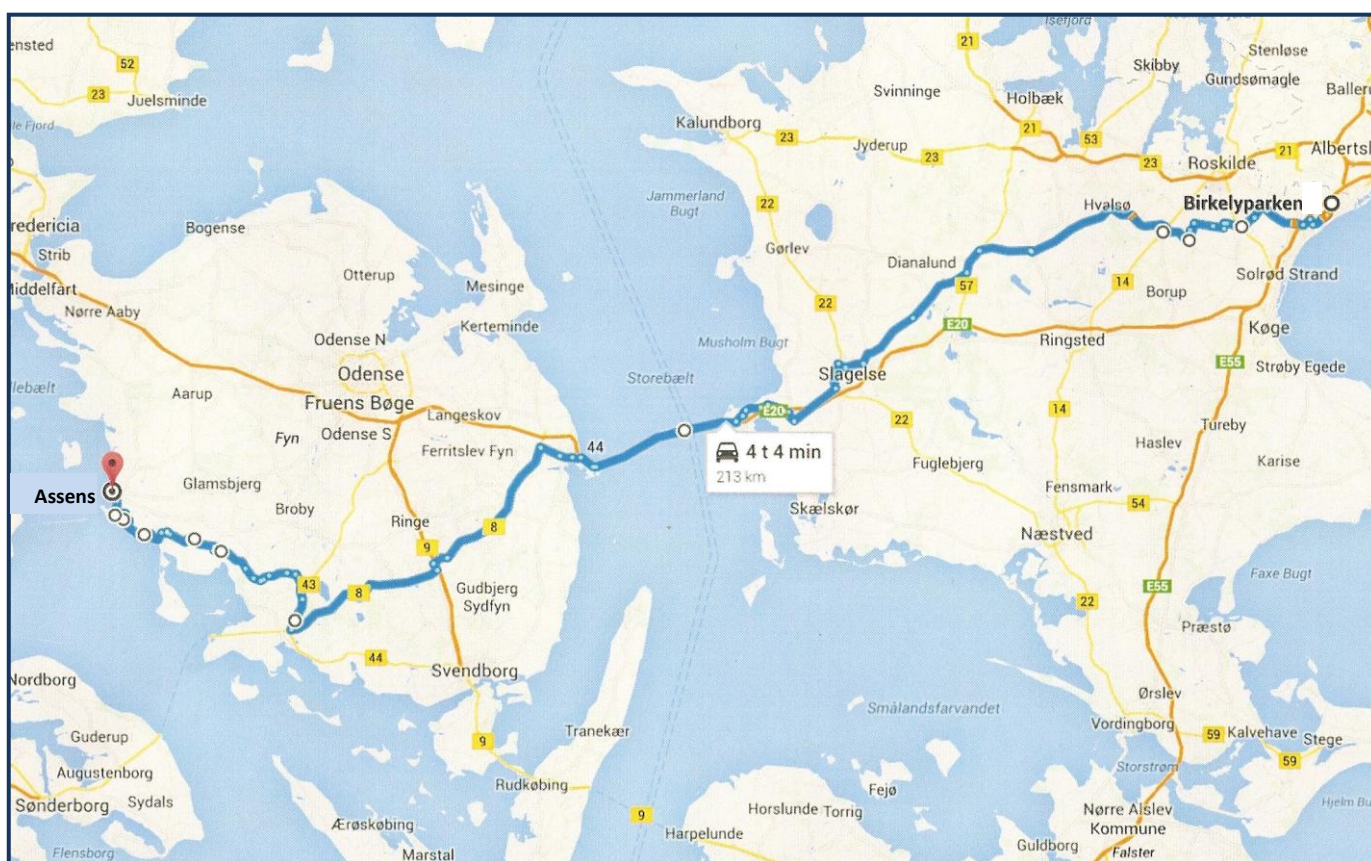

1 000 KM WEEKEND TUR TIL NORDTYSKLAND BLEV TIL 465 KM LØRDAGS TUR TIL "FYNSLAND"

Mange forberedelser var sat i værk for at gøre weekendturen til Nordtyskland til en god tur. Og med et deltager antal på 6, var alle sejl sat til, for at gøre turen til en succes. Det var bl.a. planlagt at vi skulle se Dannevirke ved Schleswig og nogle af sluserne på Kielerkanalen, og besøge den smukke klosterkirke i Bad Doberan plus flere andre spændende seværdigheder. Desværre var det undervejs i planlægningen tyndet noget ud i deltager antallet, men det er hvad der kan ske, vi var dog stadig tre, Jan, Finn og Ove.

Men et er planlægning, noget andet er realiteterne. Det var på forhånd nævnt på turkalenderen, at dårligt vejr kunne betyde aflysning af turen, ikke noget som vi anså kunne blive aktuelt. Men vejrguderne ville det åbenbart anderledes, og ville vise styrke i form af masser af regn og torden i den del af Nordtyskland, vi skulle køre igennem søndag d. 3. august. Så til sidst, da vejrudsigterne konstant viste den samme dårlige vejrudsigt for 3. august, "masser af vand", ja så måtte vi "kapitulere", og aflyse turen. Rigtigt ærgerligt. Den gamle forfatter Hans Falada formulerede engang sætningen "Lille mand, hvad nu", og den kunne vi godt tilslutte os, i den situation der var opstået. Skulle vi virkelig bare sidde hjemme i weekenden og filosofere over, at vi skulle have været på Vespa tur til Tyskland. Nej selvfølgelig skulle vi ikke det, med kort frist blev der planlagt en 450 kilometers en dags tur lørdag d. 2. aug. (vejrudsigten var tør for lørdagen), men nu gik turen bare til et "andet land", nemlig "Fynsland", Fyn har jo mange "smukke kilometre" at udforske. Vi fik hurtigt tegnet ruten ind på et kort og lagte den på Finn's GPS, for selv om vi kører under hjemlige himmelstrøg, skal vi jo helst følge ruten nogenlunde, uden alt for mange U - vendinger. Ruten var igen tilrettelagt således, at vi så vidt muligt ikke kom til at køre på den samme vejstrækning på udtur og hjemtur.

"Udturen" Birkelyparken/Olsbæklund, Greve - Assens.

Start tidspunktet var kl. 08:00 fra Vanløse og opsamling kl. 08:30 i Greve. Vi havde god vind fra østlige retninger på turen til Assens, så der var rigtig træk i både 177 og 200 kubikkerne, men vi lå dog mest på de jævne hastigheder et sted imellem 70 og 80 km/t, når der var plads til det. Først kørte vi små veje fra Greve til Osted, og ved fælles hjælp, GPS og turledere, lykkedes det næsten at undgå U - vendinger. I øvrigt en rigtig fin tur gennem det Østsjællandske landskab. Derefter gik det rask ad de gode landeveje nr. 255 og 203 til Slagelse, hvor vi slap nogenlunde let igennem

byen på den vestlige side, og slap for den kedelige ringvej øst om byen. Derefter var der ikke langt til Tjæreby, hvor vi "stod på" E-20'eren til Nyborg. Storebæltsbroen kan være en smule anstrengende for Vespaer at passere, når der er meget sidevind, men det var mest rygvind, så det gik støt og roligt til Nyborg. I Nyborg var der stop ved Statoil tanken lige efter afkørsel 45 Nyborg Ø. Og det er lige før, at det er blevet en tradition at holde ind der, når vi skal til Fyn eller Jylland, de laver nogle rigtig dejlige smurte rundstykker med ost, og Vespister kan altid klemme en bolle eller to ned.

Herregården Brahetrolleborg

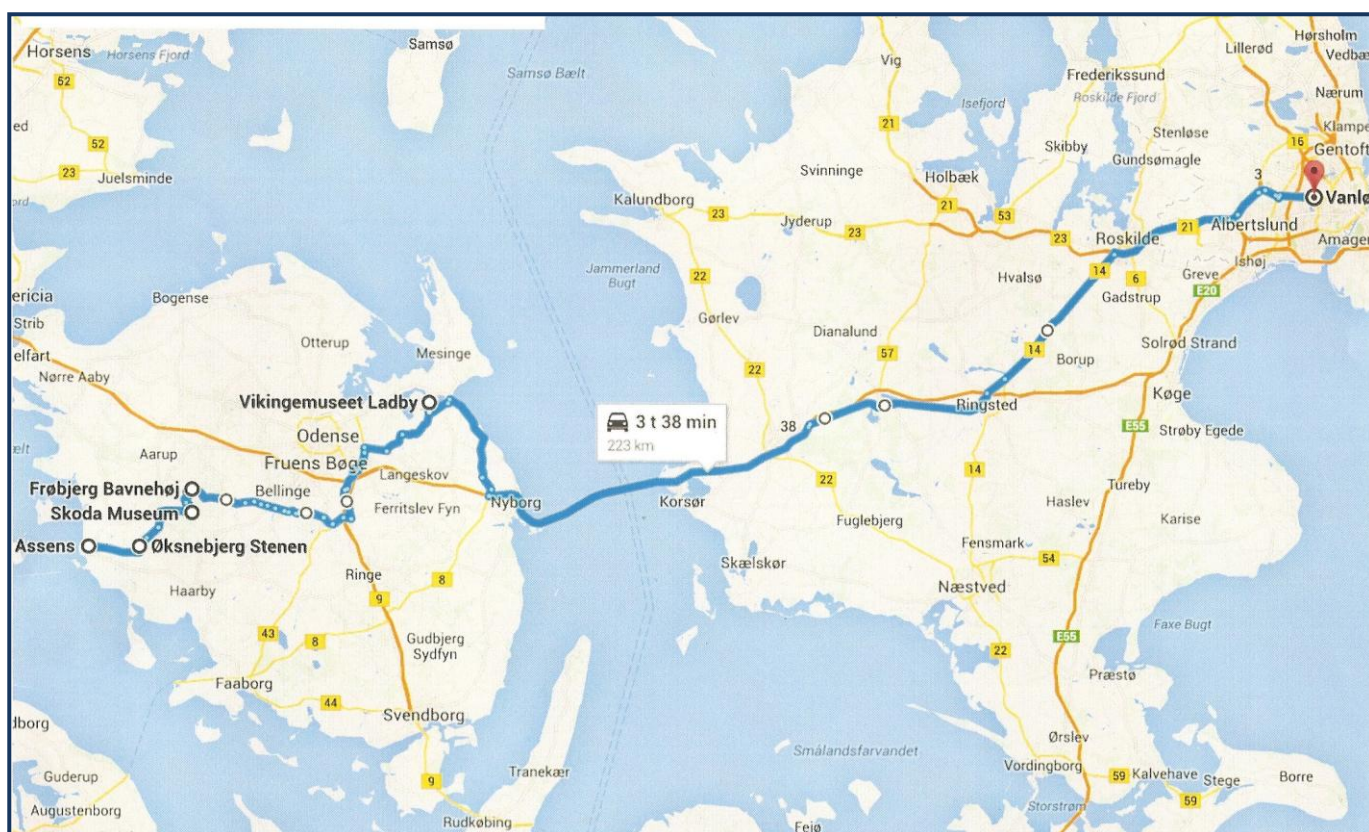
"Strække ben stop" ved "Trolleborg"

Det flotte udsyn over det sydvestlige Fyn og Helnæsbugten set fra "Dronningesigten"

Men efter at have hygget os lidt med rundstykker og kaffe ved "Statoil havebordene", skulle vi videre til det sydvestlige Fyn. Vi tog først den nogenlunde lige vej nr. 8 mod Fåborg, og selv om det er en landevej, er der meget at se på, bl.a. passerede vi flere herregårde, som bl.a. Egeskov og Brahetrolleborg, det gjorde vi i det hele taget dagen

igennem, og ikke så mærkeligt endda, Fyn har hele 123 slotte og herregårde. Landskabet bærer også præg af de mange store gårde, mange steder er det et rigtigt "Herregårds landskab" med gamle stengærder og store marker med gamle træer og store skove. Lidt før Faaborg svingede vi ind i "De fynske alper"/ Svanninge bjerge, hvor det højeste "Bjerg" er Lerbjerg på hele 126 m. I nærheden af Svanninge kirke er landskabet næsten "østrigsk", med køer der græsser på de stejle skrån timer ved skoven, og kirken der med sine gulkalkede mure og sit høje spir rager godt op i "alperne". Vespaerne klarede dog fint stigningerne. Ruten fortsatte nu ud mod Helnæs bugten, og ved "Dronninge udsigten" fik vi et helt fantastisk udsyn over bugten og nogle af de mange øer. Et andet kendetegn på denne strækning var de mange levende hegn langs vejene, sine steder 7-8 m høje "mure" af syrenbuske på begge sider af vejen, vi kørte simpelthen i en "tunnel" af syrener. Det må også være helt fantastisk smukt at køre der, når syrenerne blomstrer om foråret. Videre mod Assens kørte vi igennem den ret upåagtede og måske også lidt kedelige landsby, Snave, der mest består af en én hovedgade, Snavevej, (hvad kunne den ellers hedde). Måske erindringer nogle af vore opmærksomme medlemmer Sonofons reklamefilm, der med den fiktive figur "Polle fra Snave" ofte var på skærmen for år tilbage. Ja, sådan kom Snave altså på det hjemlige verdenskort, i hvert fald for undertegnede. Men ellers gik denne del af ruten meget tæt på Lillebælt, og det gav nogle rigtig gode udsyn over "hav" og land. Vi slog lige et slag omkring det gamle fiskerleje, Thorøhuse, en fantastisk smuk gammel landsby, fra før verden gik af lave. Der havde den ene turleder, lidt uforsigtigt, lagt ruten på en vej kun for beboere, men vi blev dog ikke antastet af de lokale, selv om de så os godt an. Det sidste stykke vej til Assens tog vi den lille kystvej, Thorøhuse vej, som godt nok er blevet adresse for mange sommerhus beboere, men alligevel har rigtig gode udsigter over "Det Lille Bælt". Assens var vores "frokost by", og vores rute førte os direkte til Assens Havnegrill. Der blev der tanket op med burgere og appelsinvand på "verandaen" med udsigt over havnen, ikke noget dårligt spisested, når vi taler om "hurtigmad".

Hjemturen Assens - København (Vanløse)

Men hjemturen stod jo for døren, så vi måtte løsrive os fra den hyggelige grillbar og finde landevejene igen. Vi skulle dog også lige have lidt "saft" på Vespaerne, men ingen tankstation var lige indenfor synsvidde, så Finn måtte spørge "Moster", om hun kunne vise os hen til en tank, det gik i første forsøg ikke særlig godt, de OK tanke vi blev anvist eksisterede ikke, men i andet "huk" gik det bedre, og vi fik tanket noget Shell benzin. Men næste stop på ruten var en kampesten, nærmere betegnet Øksnebjerg Stenen, der meget passende står på Johan Ranzaus vej, det var Johan, der kæmpede mod Hanseaterne i slaget ved Øksnebjerg i 1535 (Grevens Fejde), stenen er dog af nyere dato. Der var nu ikke den store interesse for de historiske detaljer, men udsigten var rigtig flot. Næste stop var Skoda Museet, der er en del af Krengerup Herregård, der ligger i nærheden af Glamsbjerg og Aarup. Fine meget snoede veje fra Øksnebjerg

til Museet, endda så meget at "Moster" flere gange måtte assistere, men frem til Museet kom vi da. Med de mange Skoda historier, der i tidens løb har været "i omløb", så er museet måske ikke det museum, der nyder allerstørst interesse, men det er bestemt et besøg værd, og er i øvrigt det eneste Skoda Museum udenfor Tjekkiet.

Øksnebjergstenen står højt med god udsigt over Fyn

Skoda museets indgang er meget beskedn

Men Den Gamle Tærsk og Køre Lade på Krengerup er et flot "domicil" for Skodamuseet

Flot Rally Skoda fra 1972

Specifikationer for Rally modellen

Museet fortæller på udmærket vis historien bag det nu ret populære bilmærke. De to stiftere, Vaslav Klement, der oprindeligt var boghandler, og Vaslav Laurin, der var mekaniker, startede virksomheden i 1895 med at reparere og producere cykler, sidenhen i 1899 begyndte de produktionen af motorcykler, og allerede i 1905 begyndte de at producere personbiler. Men udviklingen efter 1. Verdenskrig gik dårligt, og i 1925 fusionerede firmaet med Skoda fabrikkerne. Skodaens nyere historie kender mange vel lidt til, men alligevel fortæller museet mange interessante ting, som man ikke lige ved noget om i forvejen. Ydermere er der et meget serviceminded personale til stede, og de

kan bare Skodaens historie i alle detaljer. Hvis ikke undertegnede havde insisteret på, at jeg var nødt til at trække mig tilbage, grundet den lange vej tilbage til København, havde jeg sikkert stået på Skoda Museet endnu og lyttet til de mange "Skoda guldorn".

Skoda har også leveret køretøjer til militæret

En Skoda motor i "arbejdstøjet"

I den kuriøse afdeling var en samling NSU Quickly knallerter og en opstilling med en Express knallert og en BP tank stander

Skoda Museet er som nævnt meget seværdigt, men det må dog bemærkes, at en del af de udstillede Skoda modeller og udstillingsgenstande er "i arbejdstøjet", indtrykket kan være, at de bare er kørt direkte ind i museet, uden den store klargøring til museet, en pudseklud kunne hist og her gøre god nytte.

God kaffe på Caféen på Krengerup

Frøbjerg Baunehøj skiltet var så tæt vi nåede til "Højen"

Der er også indrettet en rigtig hyggelig Café på Krengerup, og kaffe var lige hvad vi trængte til, inden næst sidste "etape", og så var der også tid til at snakke lidt Vespa og Skoda.

Men "The Show must go on", og næste stop på turen var Frøbjerg Baunehøj, igen gik det ad hyggelige veje, til Fyns højeste "Bjerg" med sine "imponerende" 131 m. Men vi var lidt bagud med tiden, så da vi nåede vejskiltet, der viste til Frøbjerg Baunehøj, blev vi enige om at nøjes med at se på skiltet, nu vidste vi i det mindste hvor "Bjerget" ligger, og med den løsning kunne vi også spare lidt tid. Vi kørte nu videre mod Odense via Tommerup og Brylle og Dømmestrup og flere andre mindre byer. I Tommerup så vi i øvrigt et lidt "pudsigt" vejskilt, der advarede os om, at ved den jernbane overskæring vi skulle passere, skulle man være opmærksom på krydsende skinnecykler. Med lidt "Googling" kan jeg forstå, at det er muligt at leje skinnecykler i Tommerup eller Assens, og tage turen på det gamle, 30 km lange, spor fra Tommerup til Assens på dette lidt utraditionelle transportmiddel. Den oprindelige togdrift mellem Tommerup og Assens er for længst ophørt. Vi skulle egentlig også have gjort et stop ved Carl Niensens fødehjem i Nørre Lyndelse, men vi var noget optaget af at finde vej, vi så aldrig huset, Carl Nielsen må vente til en anden gang. Vi kom igennem Odense næsten uden U-vendinger, også der var "Moster" til stor hjælp. Og nu gik det så mod Kerteminde, der var dog lige et enkelt stop inden, vi skulle et smut ud og se, hvordan det gik med opbygningen af Ladby skibets replica, det er altid interessant og spændende at se det håndværksmæssige flotte arbejde, der bliver udført derude "på hjørnet" af Fyn.

Der blev studeret Ladby skib replica fra flere vinkler

Men snart var vi på havnen i Kerteminde, og kunne nyde en iskage inden turen over Broen. Der var for øvrigt også byfest på havnen i Kerteminde, men den havde vi nu ikke tid til at deltage i. Vi smuttede hurtigt videre ad landevejen mod Nyborg, hvor det var aftalt, at vi lige for en sikkerheds skyld skulle tanke op, inden vi skulle over Storebælt, med den stridende modvind, kunne vi godt forvente at Vespaerne ville behøve mere brændstof end normalt, for at komme til Sjælland. Vi nåede Statoil tanken i god form efter de mange kilometer på Fyn, og fik tanket og aftalt hvilken rute vi ville følge på sidste etape til hjemadresserne.

Så gik turen over Storebæltsbroen, og den forløb helt fint. Selvom vi havde den stærke blæst at kæmpe imod, og advarselstavlerne for lette køretøjer var tændt, så lod vi os ikke skræmme. Og heldigvis var vindretningen næsten den samme som Broens orientering, så sidevinds påvirkningen var ikke så kraftig, kun ved de store bropiller skulle der styres lidt ekstra. Men Vespaerne måtte til gengæld slide hårdt i det, tredje gear var i brug det meste af vejen op over broen, og hastigheden blev max 65 km/t. Resten af turen over Sjælland gik lige efter bogen, og vi nåede hjemadresserne omkring kl. 21.

For mit eget vedkommende blev turens længde på 465 gode og interessante kilometer. Vespaerne klarede turen uden "teknik", og vejret holdt tørt hele dagen, ind imellem endda med blå himmel og sol. Det blev, trods den lidt rodede opstart, en rigtig fin Vespa dag. Tak til "alle to" andre deltagere for hyggeligt samvær og god sportsånd hele dagen.